

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Nimeri singuratici la 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Măsură dreaptă.

(m.) Ședința comitetului faimoasei reuniuni culturale EMKE, ținută zilele trecute în Cluj, ne dă de nouă dovadă despre aceea, că Maghiarii comiți de leste permis a comite lucruri, cari celorlalte popoare sînt oprite. Astfel este amestecarea politice în reuniunile cu menire culturală, cum ar fi se fie și EMKE.

Societățile și reuniunile noastre culturale și economice în continu sînt învinovățite, că fac politică și acest pretext, fără să se poată adevăra, e îndestulitor, ca ele să fie prigonite, vecsate și nu arare-ori închise. Societatea universitară „Iulia” din Cluj a fost închisă sub pretextul, că membrii ei au făcut politică, cu toate că aceasta acuză nu s'a putut dovedi nici-odată. „Asociațiunea transilvană” mereu e acuzată prin coloanele foilor patriotice, că face politică în adunările ei; mai anii trecuți, în preajma unei conferențe naționale, convocată la Sibiu, prin foile maghiare a făcut turneu știrea senzațională, că chiar în birourile „Asociațiunii” se țin conferențe politice, cu ușile încuiate, — știre dovedită de neadeverată. „Albina” și celelalte bănci române eărăși sînt mereu denunciate, că fac politică și sprijinesc cu bani acțiunea politică română, ba și despre societatea comercială „Concordia”, abia întemeiată, s'a scris precum știm în „Bud. Hir.”, că are de gând să facă politică.

Pe când toate aceste știri sînt curate scornituri, inventate de patrioți cu anumite scopuri pécatoase, — ce se petrece la EMKE?

Din desbaterile comitetului central vedem, că campionii „culturii” maghiare, pe lângă discuțiile asupra răspândirii „culturii” printre noi, află reuniunea lor de teren potrivit despre a-și manifesta sentimentele și vederile politice, ba chiar oficiali de-ai ei joacă rol politic.

Cearta ce s'a iscat în comitet acum nu ne importă. S'au înjurat reprezentanții „culturii” unul pe altul, s'au făcut de minciună, și-au adresat reciproc cuvinte și epetete batjocoritoare: aceasta e treaba lor. Să vede, că în chipul acesta vreau să arete, că ei fac parte din poporul, care are „misiunea” de a civiliza Orientul.

Afară de aceste însă au și politisat campionii culturali. Ansă la aceasta a dat secretarul „de agitație” al lui EMKE, Sándor Iozsef. Acest vrednic se-

cretar pe semne n'a fost îndestulit cu rolul seu de până acum și a intrat în șirul „părinților patriei”, fiind ales de deputat guvernamental în cercul Coșvasnei.

Faptul, că el s'a înrolat în garda lui Bánffy nu-l pot erta opoziționali și cu deosebire acesta e isvorul și motivul atacurilor. Între cei cari au ținut să spună părerea, a fost și contele Karolyi István, care a aflat de bine a face amintire și despre Bánffy, zicînd între altele, că el n'a fost mulțumit cu activitatea lui Bánffy ca president al dietei, dar considerînd cele ce au urmat, i-ar conveni mai bine, dacă acesta ar fi și azi numai president la dietă.

Observarea aceasta, după cum mărturisesc foile maghiare, a fost primită cu vîi și sgomotoase aprobări din partea celor prezenți.

Așa dar s'a făcut observări politice, s'a criticat activitatea unui om politic — că acela e Bánffy sau ar fi altul, pentru noi puțin impoartă — și membrii adunați, în loc să reproabe amestecarea politice în discuțiile „culturale”, și-au exprimat consimțământul prin aprobări.

Ce ar zice foile maghiare, dacă s'ar întempla un cas analog la noi? Nu ar striga toate unisono, că cutare societate română s'a abătut dela statutele și chemarea ei și prin urmare trebuie să se sisteze activitatea? Casul cu societatea „Petru Maior” ne dă în privința aceasta o ecclatantă dovadă. Bănueli neîntemeiate au fost îndestulitoare, ca guvernul să țină în suspens timp îndelungat activitatea acestei societăți!

Ce ar urma pentru o reuniune de ale noastre atunci, dacă în adevăr s'ar face politică în adunările ei, este ușor de închipuit!

Dar dacă noi sîntem mereu denunțați, că unde ne adunăm, facem politică și agitație; dacă și în privința aceasta sîntem ținuiți în cătuși; dacă „libertatea” cuvîntului în Ungaria apasă mai greu, ca bună-ora asupra societăților culturale din despotica Rusie, întrebăm pentru-ce nu se aplică aceleași măsuri și față de societățile culturale maghiare?

Știm, că această întrebare în stările de acum din Ungaria pare a fi ideo. Stăpînitorii nostri s'au datat cu ideea, că măsură dreaptă la noi nu mai există și în deplină conștiență, că lor li-e permis totul, ear' noue nimic, surizînd sarcastic pe sub mustața răsucită, vor răspunde: *Ei, das ist was ganz anders, Bauer!*

Soartea mașteră a voit însă ca profesorul se deschidă notiul tocmăi la „U” și să se împedecă de numele lui Undiță. Se scula d'stras din bancă și frecându-și mâinile înaintă la catedră ca să răspundă. Dar tocmăi pe banca primă un elev și-a uitat piciorul afară din bancă.

Și aceasta a fost fatal.

Când era aproape de catedră se întempla un strașnic „fenomen” a cărui „causă” directă a fost întîlnirea duor picioare străine într'un mod subit.

Figura lui Undiță deseamnă în spațiu un arc și se opri în podul catedrei profesore. Un hohot demonic, de o teribilă simfonie, ca dintr'un pept monstru, însoți acest „fenomen”, și numai privirile severe ale profesorului îl putu potoli.

Între aceste Undiță se reculesc puțin, își îndreptă figura-i mlădioasă și privind confus spre profesor începu în tempo allegretto:

„Fiindcă... adecă... electricitatea ce se naște... va să zică... de oare-ce... prin procese che—chemice... se numește... așa-zicînd... oare-și-cumva...”

„De-ajuns...” trosni vocea mănoasă a profesorului, întrerupînd astfel pe Undiță în definițiunea electricității galvanice. Până acuma n'am putut erua că mânia profesorului și-a avut izvorul în zăpăceala lui Undiță ori în sporadicele izbucniri de ris ale celorlalți elevi.

Aceea însă am putut-o constata că pe viitor n'a mai rămas nici un picior afară din bancă, ear' Undiță era maiatent la umblare.

Sibiu, 17 Februarie n.

Crisă în România. Foile din capitala maghiară aduc o nouă telegramă din București, de următorul cuprins: *Căderea cabinetului Aurelian e sigură. În conferența liberalilor-democrați s'a luat hotărîrea a sprigină un cabinet Sturdza. Nu e exclusă dar' posibilitatea, că Sturdza se va pune în fruntea actualului cabinet.*

O dam fără comentariu.

O scrisoare a lui Gladstone.

Societatea „Byron”, care lucrează pentru a împinge Grecia, Serbia și Bulgaria la un acord asupra chestiunii macedonene, a primit următoarea scrisoare dela dl Gladstone:

„Starea desperată a guvernului turcesc ar face să contemplez cu bucurie expulzarea dînsului din țările pe cari le stăpânește ca apăsător. Lângă guvernul turcesc, nimic nu poate să existe mai deplorabil și mai blamabil decît gelosiile între Greci și Slavi și planurile statelor pentru a cucerii nouă țări. De ce nu trebuie ca Macedonia să fie a macedonenilor, cum Bulgaria este a bulgarilor și Serbia a Serbilor? Și dacă aceste state sînt mici și slabe, trebuie ca ele să se unească pentru apărarea lor comună, cu scopul de a nu fi nimicite de alte state, mari și mici, ceea-ce ar fi poate rezultatul luptelor lor reciproce.”

Episcopul Majláth. Contele Majláth Gusztáv, numit ajutor de episcop cum jure succesor, pe lângă episcopul catolic din Alba-Iulia, Lönnhardt, a depus Luni, juraământul obicinuit, în capela nunțieturii din Viena. După terminarea acestui act bisericesc, nunțul a dat o masă în onoarea noului dignitar. Sfințirea întru episcop se va face în a doua Duminică după Paști, în biserică din Komárom, prin metropolitul din Kalocsa, Császka György, după-ce apoi noul episcop își va ocupa imediat postul în Alba-Iulia.

Din parlament. Baronul Bánffy și-a mobilizat partidul. A dat poruncă să vorbească cît de mulți mameluci în dietă. Nu face nimic, că nu știu vorbi. Nici Bánffy nu știe. Și fiindcă porunca lui Bánffy trebuie implinită, desbaterile asupra bugetului vor progresa mai slab de acum înainte, fiindcă la fiecare poziție din buget vor vorbi 10—15 mameluci. În modul acesta poate că va ajunge rîndul și la — Beles János, ca să vorbească ex offo. În ședința de ieri nu a vorbit altcum decît referentul Pulszky

Acest fatal „fenomen” a contribuit mult la numele bun al lui Undiță și tot alții au simțit urmările lui. Asupra lui Undiță a avut acel efect că cercările astronomice au devenit mai frecventate și pe viitor numai rar lua refugiu la: fiindcă, de oare-ce... va să zică... oaregicumva.”

Numele de elev bun al lui Undiță ajuns și la urechile dlui director, care apoi „la propunerea” prefectului îl denumi „subprefect al chiliei nr. 3” adecă a chiliei clasei noastre. — Această demnitate era pentru Undiță nu tocmăi meritată și nimerită, pentru-că „ordine și curățenie” ce se ține de sfera datorinței de subprefect erau pentru el concepte cam puțin cunoscute și străine. Tocmăi din acest motiv ne simțeam bine sub „înțeleapta oblăduire” a subprefectului nostru, — și ne arătam mulțumirea noastră în aceea, că față de micile transgresiuni ce și le permitea față de lăzile noastre treceam cu bunavoință la ordinea zilei.

Era adecă în obiceiul lui, că inspecționînd chilia când noi eram absenți, — sub iresistibilul imbold de a „undiță”, Undiță pescuia de prin lăzile noastre cojile de pîne și alte lucruri: pene, hârtie, corneală etc., cari erau „superflue” pentru noi.

Celelalte lucruri mărunte lunecau în fundul lăzii lui, ear' cojile de pîne în buzunarele pîntecose ale redingotei, care nu era croită tocmăi după moda cea mai nouă, ear' din buzunare treceau la destinațiunea lor.

Dacă ne lipsea ceva, știam că aceea a trecut nu în „sinurile lui Avram” ci în ale lui Undiță, unde încă nu este durere nici

Ăgost, care într'un discurs de două ore a trecut peste prețurile cerealelor și peste socialismul agrar din țeară cu o dibăcie rară; — ear' după dînsul kossuthistul Komjáthy Béla, care a pus toată vina sărăciei din țeară în cărca pactului vamal-comercial cu Austria.

Congresul de pace. Cum se știe, congresul de pace se va întruni anul acesta la Bruxelles. Membrii grupului român au ținut zilele trecute o conferență, sub presidența vicepresidentului dela senat, dl V. A. Urechia, și au decis a participa la acest congres internațional de pace, ear' pentru anul 1899 a-l invita să-și țină adunarea în București.

Rușii și Polonii. De cîtiva ani încoace printre Polonii din tustrele împărății se lățește tot mai mult curentul favorabil unei împărțiri cu Rusia, chiar și oficioasă, nu numai cu poporul. Nu puțin contribuie întru această lățire și modul de procedare a guvernului prusian față de Polonezii din acest stat, procedare îndreptată întru desnaționalizarea Polonilor. Nu de mult am dat un extract din vorbirea ministrului de culte prusian, Bosse, ca dovadă despre acest mod de procedare.

Mai nainte curentul apropierii cătră Rusia avea aderenți numai printre poporul de rîd, dar' acum ea la iveală seamă tot mai dese și în inteligența polonă înclină cătră el. Însuși cunoscutul pater Stoialowski propagă ideea înfrățirii. Acum vine și un ziar polonez din Varșovia, *Przegląd Tygodniov*, spre a se declara pentru ea. Estă ce scrie între altele:

„În națiunea polonă la noi și dincolo de granițe se schimbă înec tot mai mult păreri față cu Rusia. Noi Polonii sîntem o societate cu vechiă civilizație și totdeauna am năsuț să înaintăm în dezvoltarea națională. Considerațiile noastre sînt influențate de faptul, că națiunea rusească e tînără și progresează. Ar fi nedrept și nefolositor de a trage la îndoaia aceste fapte. Prin aceasta ne-am pune numai pe teremul de a ne răsol. Un Polon cult va fi gata în totdeauna la o apropiere de statul nostru (rusec). Inginerii, doctorii nostri, întră bucurosi în serviciile rusești și lucrează cu abnegare de sine în diferitele puncte ale vastului imperiu rusec, unde munca lor este sincer și drept aprețiată. Noi Polonii avem o fantasmă dezvoltată, perspectiva succesului întreprinderilor mari influențează asupra-ne și aceasta este pără la oare-care grad cauza schimbării părerilor noastre.”

suspinae dar' nici — re'ntoarcere. Și în această convingere ne împăcam și ne linișteam.

De un timp scurt, observăm că demnitățile lui de „subprefect”, „model de diligență” și „astronom” nu erau mulțumitoare pentru Undiță, căci își căuta ocupațiune mai rentabilă mai ales din punct de vedere stomacal. — În timpul liber începuse a se îndelnicni cu tăierea lemnelor pe seama culinei internatului sau lîfeară de apă de fert și spălat, bucătăresei.

Pentru acest „mic serviciu”, bucătăreasa ca contraserviciu îi lăsa dela prânz, căci acesta era întreg vîptul în internat, câte o porție bunicică pentru cină. Astfel, pe când noi trebuim să ne îngrijim de cină, Undiță avea cină berechet și de-a gata.

Și aceasta nu ne plăcea. Ce, să nu te îndignezi, când vezi atîta lipsă de ambiție. Era o grozavă ofensă pentru prestigiul chiliei noastre, că subprefectul nostru se fugeze și ca tăietor de lemne, fie măcar numai interimal, al bucătăresei internatului și ca „furnisor” de apă de fert.

Aveam motiv deci, de a fi nemulțumiți, se înțelege fiecare din punctul seu de vedere și de interese. Unii aspirau pe ascuns la suprefecție, căci se simțiau cu mult mai demni ca Undiță, alții își doriau lor îngrijirea din partea bucătăresei de care se împărțeau el, și în fine alții îl invidiau pentru preferința ce o avea înaintea dlor profesori în unele și alte privințe. Astfel deși din motive diferite, în punctul nemulțumirii eram una. La repetițiile noastre protestări însă, el răspundea cu

Iubileul lui Kossuth.

Reichswehr se ocupă cu nostima propunere a lui Kossuth Ferencz, făcută în dietă pentru sîrbarea iubileului de 50 ani al revoluțiunii maghiare și o apreciază în următorul articol:

„Un Kossuth-jubilen? Nu va ajunge treaba la aceasta! E rușine numai că trebuie să se vorbească despre el. Domni din „partidul independenților” al dietei maghiare nu au motiv a face politică serioasă, pe basa programului lor care stă pe picioare de gască. Ei caută dar' a-și rebonifica alegătorii cu senșaiuni.

Cîteva zile în urmă dl Kossuth Ferencz părea a fi foarte îngrijit de interesele monarhiei, pentru călătoria contelui Muraviev. Mai ieri a plănuit cu conșoții sei un mic și de tot netrebnic atentat asupra onoarei și demnității monarhiei. Dl Kossuth Ferencz s'a însărcinat singur — prin partidul seu, — a face propunere în dieta maghiară, că: „evenimentele anului 1848 să se serbeze în chip de sîrbătoare națională”.

După sîrbarea mileniului, sîrbarea revoluțiunii! Și aceasta tot atunci, când popoarele Austriei țin sîrbarea de bucurie a domniei de 50 de ani a împăratului Francisc Iosif I. E cu adevărat greu a lua în serios cizmismul unei astfel de insinuațiuni, făcută dietei maghiare.

De regulă, indivizii cari se etablează ca „fiii părinților lor”, trăsesc modest din reutele capitalului rămas dela părinți, sub titlul: indulgență. Chiar și dl Siegfried Wagner, fiul lui Richard Wagner, se silește a merita lauda indulgență a amilor în viață ai tatălui seu, ca un măiestru diletant de capelă. Cu compozițiuni încă nu a molestat lumea. Dl Kossuth Ferencz ar pute să aibă destul cu căpătuiala rentabilă ce i-s'a dat ca fiu al tătăneșu; dînsul preferă însă, a se delecta nu numai în „afacerile”, ci și în plăcerile unei politici de scandal.

Aceea-ce s'a întemplat la anul 1848 în întreaga Europă, ce s'a întemplat în Ungaria, aparține istoriei, care și-a croit cu totul altă sentență asupra întemplărilor, decum era aceea care se formulase în focul luptelor de atunci. Ear' dacă un de va s'a schimbat radical situația dela 1848, cazul acesta e în Ungaria. Legături de iubire neclintită și încredere nestrămutată leagă popoarele de sub coroana ungurească de regele lor și de casa sa domnițoare.

Simțul necesității unei conviețuirii cu Austria, pe lângă toate chestiunile de ceartă și de învoeală vamală, nu s'au pre-

o tăcere încăpățînată. Și aceasta potența nemulțumirea noastră.

Convingîndu-ne, că repețitele manifestațiuni de nemulțumire n'au nici un efect asupra lui, ne-am decis a-l îndrepta prin mijloace mai drastice și efective. Unuia dintre colegi îi veni o idee nimerită de a ne răsbuna asupra lui Undiță, și ocașiunea nu lipi.

Se apropia ziua nașterii lui Undiță. Hotărîserăm în unanimitate, ca de ziua nașterii să-i facem o plăcută surprindere, deamăna de dînsul.

Pictorul clujei, cel mai bun între cei trei, pe cari îi aveam, un talent de un viitor mult promițător, fu însărcinat cu executarea planului nostru. Pe o mare hârtie el deseamnă un goril urît, care avea frapantă asemănare cu figura colegului nostru, — tăind lemne și avînd lângă el un vas cu apă. Simplu, dar' cu efect.

În dimineața zilei onomastice înainte de sculare acest tablou fu atrînat de pîrte deasupra patului lui Undiță, ear' din jos era scris: „Să trăească bunul nostru subprefect”. — Pe scîndura ce atrîna de pîrte, și care ținea locul unui stelaj de cărți, erau grămădite toate cojile ce s'au putut afla prin lăzile noastre. Lângă acestea s'a mai adăugat o pîrche de ghetă în stadiul ultim de serviciu, cari până acum pribegiau pe sub patul lui. Patul era înfrumusețat cu cununi de — urzici. — Această pregătire ne-a costat multă osteneală, dar' aceasta nu e de considerat cînd e de săvîrșești un act de respect față de „domnul subprefect”. —

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Colegul Undiță.

— Schiță umoristică —

de

P. Bandu.

(Urmare și fine.)

Undiță al nostru se schimbăse. Era mai stăpîn pe lecțiuni, ear' răspunsurile mai fluente și mai la înțeles. Numai ici-colo mesteca câte un: „de oare-ce... fiindcă... prin urmare...” Domnii profesori scăpau câte o laudă la adresa lui, ba chiar ni-l recomandau ca model de diligență.

Dar' numai atîta și nimic mai mult, căci agerimea inteligenței lui era în raport invers cu diligența.

Nu odată se întempla, — pe lângă toate laudele, — că răspunzînd Undiță, lecțiunea lunea cine știe pe ce cale și atunci numai proverbialele: „fiindcă... așa zicînd...” jucau rolul principal în răspuns.

Profesorul îl asculta, lovînd nervos cu mîna pe masă, în tempo de marș accelerat, și într'un tîrziu zicea nerăbdător:

„De-ajuns... la loc!”

Odată se întemplă, — mi-se pare aveam ora de fizică, — că Undiță al nostru veni nepregătît la oră.

Și nu pentru-că n'a învățat, ci pentru-că materia de lecțiune era așa ceva ce nu atîngea cercul de pricepere al lui, pe lângă toată osteneala.

făcut încă în axioma sguditoare în politica națională maghiară.

Di Kossuth și consoții săi reprezintă instinctele parodoxe, pe cari le are tot omul, și fiecare popor, și cari oamenilor și popoarelor le joacă de multe ori câte o festă. Numai cât fetele acestea trebuie să rămână inofensive, ear' folosirea acestor parodoxe ar trebui să nu se prefacă în a bus.

Gluma cea mică, pe care și-o permite Ungaria cu „oamenii săi independenți”, — nu trebuie luată în seriozitate. Nu mai vorbim despre ridiculoasa bătaie de joc, aruncată asupra popoarelor din Austria, când sărbătorile împărătești din anul 1893, li s'ar pune în față fie și numai propunerea unei sărbători kossuthiste. Chiar și în Ungaria, în acea Ungarie, care și-a sărbătorit mileniul între exclamări frenetice de: „Trăiască regele apostolic!” va fi respinsă această obrăznică reclama kossuthistă, cu acel dispreț care și-o cavine întregii intențiuni!

În contra sărbătorii propuse de Kossuth la poziție și „Magyar Hirlap”, care în primul său dela 14 curente zice următoarele:

„Maghiarii să rămână demni de ei înșiși. Nu numai persoanele singuratiche, ci și popoarele au să fie obligate prin chestiuni de onoare și grațitudine... Scurt, ca 1848 nu este permis să agităm... Când partidul independent a fost atât de leal și de onest, că a luat pe 1848 de pe masa clubului său și l'a dus pe masa dietei: națiunea are să fie atât de înțeleaptă, ear' guvernul atât de patriotic, ca să nu-l lase a fi luat de acolo”.

Răscăla din Creta.

Astăzi vom lăsa comentariile la o parte și vom prezenta cetitorilor numai depeșile, adică numai o parte, sau extracțiunile din ele. Sunt foarte interesante; decât trebuie să le grupăm după caracterul serios ori hazliu, mijlociu între aceste două, ori amestecat. De categoria depeșilor hazlii se țin cele ce vorbesc despre lucrarea și hotărârile puterilor de a nu tolera asemenea perturbări și primejdii ale păcii europene, cum Grecia a culestat să și-o permită. Să vedem dar' mai întâi hazliul.

Jocul diplomației.

Atena. O telegramă a ziarului *Asty* anunță, că admiralul englez (pe semne dinaintea Căneei, dar' depeșă nu spune) a adresat obiecțiuni energice (grozav!) comandantului corăbiilor grecești „Hydra”. (Care cu precădere a silit pe corabia turcească să se întoarcă de unde a venit. R. „Trib.”)

Constantinopol. (14 c.) Procedura Greciei a înasprit mult situația (strajnic lucrul). E lucru lămurit (drept!) că Grecia are de gând a prefîntîmpina puterile cu un *fait accompli* (eață-l pe oficiosul cât e de bine informat despre tainele oamenilor cu minte din Atena!) Puterile țin tare la principiile stabilite ale unei proceduri legale, precum și la integritatea Turciei și desaproabă intervenția (!) Greciei. (Cu ce față gravă o spune oficiosul!) Toate svourile despre o complicata a puterilor față cu Grecia sînt declarate ca false. (Cum nu! Dar' acum vine și mai frumos; ascultați!) Dacă totuși puterile n'au împedat debarcarea pe uscat a trupelor grecești, aceasta zace pe de o parte în carac-

Când s'a trezit din somn, ca dintr-un pept am glăsurit cu voce puternică un întreit „mulți am trăiască”, după aceea fiecare a grabit a-l felicita de ziua nașterii. — La început se uita buimăc în giurul său, apoi văzînd curioasă metamorfoză prin care a trecut peste noapte, s'ari mînios din pat, gratificînd cu câteva injurături astronomice pe aceia cari cu respectul datorit dlui subprefect se apropiu să-l feliciteze. — Se îmbracă în tacore, luă tabloul de pe perete și plecă cu el oblu la dl director, și nu se mai întoarse nici pe amezii.

Înainte de începerea prelegerilor, profesorul de clasă „în numele dlui director” ne ținu o aspră lecție de „respectul colegial” și un dorgator cât se poate mai strășnic. — La prânz dl prefect ne ceti în auzul tuturor următoarea sentență, emanată dela corpul profesoral:

„Elevii din clasa a șeasa, internați în chilia nr. 3, pentru lipsa de respect datorit ne pedepsesc cu detragerea vîptului pe cinci zile, ear' pe timp de 14 zile cu interdict de eșire afară din internat”.

Ne-am împlinit cu resignare pedeapsa, ear' Undiță fu mutat din chilia noastră și schimbat cu altul. Mutarea din chilie a tras după sine și pierderea demnității de subprefect. Astfel rămase de aici înainte simplu numai: Colegul Longin Undiță recte astronomul.

terul anevoios al unor astfel de măsuri, mai ales fiindcă corăbiile străine sînt concentrate numai (!!) în trei puncte și nu pot priveghia toate țărmurile insulei de-alungul și de-alalt; pe de alta în aceea, că puterile nu se simt chemate a-i aplica în local Turciei execuția, sau să se implice, pentru ea, într'un războiu cu Grecia. (No! Drept că e tare minunată?) A fost și este treaba Porții a trimite trupe în de ajuns întru priveghierea stărilor din Creta și a goni eventual pe Greci cu forța. Trebuie așteptat, dacă Turcia se va decide a considera procedura Turciei ca un *casus belli* (și asta e minunată!)

Paris... Între cabinetele din Paris și Petersburg a avut loc ieri (14 c.) o preaschimbare viață de depeși, ear' ca rezultat al lor reiese sfatul, pe care puterile l-au dat Sultanului, de a nici nu lua în considerație trimiterea torpililor grecești și a nu trimite de loc corăbiile de războiu în apele cretense. Totodată s'a dat Sultanului asigurarea, că din partea Franciei și a Rusiei nu va fi tolerat nici un atac cu caracter războinic al Grecilor contra Cretei.

Paris... Un diplomat grec, care se află aici în trecere declară în *Gaulois*, că guvernului grecesc trebuie să-i se dea satisfacție în chestiunea cretensă și să se formeze un ventil, pentru a împiedea o explozie teribilă în Macedonia. (Grozav! Grozav!)

Paris... Știrile sosite aici din Atena scot la iveală impresia cea mare, (cu patru ori cinci a) pe care a produs-o atitudinea unei corăbii englezești în apele cretense, care comandant, față cu pășirea provocatoare a corăbiei grecești „Miaulis”, a declarat, că Englitera (de ce nu îndată chiar Marea-Britania cu India și cu toate coloniile împreună?) va împiedea pe viitor astfel de acte provocatoare. (Bravo! bravo! Ce va să zică energiei!)

Paris. Înțelegerea tuturor puterilor privitor la menținerea păcii continuă a fi deplină; ear' încercările Greciei, de a turbura pacea, nu vor pute fi validitate față cu voința eficaă a Europei. (Cu ce față gravă o spune!)

Atena. Rusia s'a declarat fără încu-giur contra ori-cărui proiect de anexare a Cretei prin Grecia. (Dievărăt!)

Ambasadele se plîng în mod stăruitor pe lângă guvernul grecesc de măsurile ce le-a luat, în urma cărora ele n'au putut sta în contact cu guvernele lor respective timp de douăzeci și patru de ore.

(Într'adevăr, așa călcare a tuturor legilor politicei internaționale și așa bătaie de joc față cu reprezentanții celor șase puteri mari încă nu s'a pomenit! Sărmanele ambasade! Închipuiți-vă! 24 ore n'au putut ele conversa prin telegraf cu guvernele lor și de aceea vezi așa mari întârzieri în deciziunile puterilor, care sînt neputincioase și față cu această îndrăzneală a Grecilor, cu regele lor cu tot!)

Paris. Precum se asigură în cercurile diplomatice mai ales Rusia este afară din cale indignată de procedura Greciei, ear' oamenii de stat rușești pledează pentru pășirea cea mai energică a puterilor. Știrea, că oficiul telegrafic din Atena a neglijat în adins de a preda reprezentanților puterilor depeșile ce le-au sosit, prin care procedură acești din urmă au rămas fără ori-ce instrucții, timp de mai multe zile, din partea cabinetelor lor, se mai întregește prin aceea, că chiar și depeșile ce reprezentanții puterilor au expedat guvernelor lor au fost reținute. Așa spre p., depeșilor din Atena le trebuia 30 ore să vină la Paris și încă au sosit foarte ciuțite. (Prin urmare se așteaptă o pedeapsă exemplară din partea puterilor pentru această bătaie de joc!)

Berlin. „Agenția Wolf” anunță oficios: La obiecțiunile, pe care reprezentanții tuturor puterilor le-au adresat ieri (14 c.) în Atena îndigînd asupra pericolului ce rezultă pentru pacea europeană din purtarea vătămătoare de dreptul popoarelor a Greciei, ministrul de externe grecesc a răspuns, că Grecia va ocupa Creta. În urma unei astfel de proceduri, guvernul imperial nu mai sfîș, decumdată, corăspunzător cu demnitățile sa, a face și mai departe pași în Atena.

Și acumă să auzim și lucruri serioase.

Întîmplări din Atena.

Ministrul de externe a declarat la observațiile reprezentanților puterilor, că guvernul grecesc e conștient de situație și nu-i este deloc teamă, a asuma deplina responsabilitate pentru măsurile luate.

Regele a luat personal în mînile sale conducerea afacerilor cretense.

Ministerul de războiu a dispus plecarea la Larissa a regimentelor 17-lea și 22-lea; și regim. 4 și 5 au fost drigiate acolo din Cardiza. Asemenea instrucții au căpătat și regimentele de artilerie garnisonate în Peloponez. După aceste pregătiri Grecia va avea la granița turcească spre Macedonia concentrate 7—8000 ostași și 1000 tunuri.

Prințul moștenitor, fiind de față la plecarea acestor trupe le-a agrăit: „Gândiți-vă ostașilor, că acolo unde vă duceți, să vă arătați destoinici ca combatanți elini!”

În momentul, când corăbiile pe care plecau aceste trupe din port, ele au fost salutate cu entuziasme ura! din partea matrozilor de pe corabia englezească „Nil” și cea italiană „Stromboli”.

Oficerii, născuți în Creta, au eșit din armată și au publicat o declarație, în care expun, că părăsesc armata regalului pentru a pute merge în lupta pentru eliberarea fraților lor.

Atena. Ministrul-president Delyannis a declarat în cameră, răspunzînd la o interpelație, că da! Grecia a trimis trupe la Creta. Despre urcarea lor pe uscat n'a sosit încă știre.

Paris. Aici circulă următoarele cuvinte ale regelui grecesc George: *J'ai le concours d'une puissance et de l'impuissance des puissances.* (Am spriginul unei puteri precum și acela al neputinței puterilor).

Berlin. După o știre sosită aci, rescu-lații din Creta voesc să proclame pe prințul George de vice-rege al insulei.

Întîmplările din Creta.

Constantinopol. După știrile consulare, ieri (13 c.) la 4 ore după amiază a început atacul rescuțărilor creștini asupra orașului Haleppa, apărât de trupe și bașibozuci. Consulii, cu familiile lor, fug; numai consulul general austro-ungar, Pintér, a rămas aci. Torpililor grecești circulă de-alungul coastelor insulei spre a împiedea debarcarea de trupe turcești pe uscat.

Guvernorul Berovic-pașa, care s'a refugiat pe un vapor austriac, ear' nu rușesc, și-a trimis demisia din post.

Canea. Muntenegrii s'au refugiat pe o corabie rusească. Corăbiile grecești opresc loculul vapoare de marfă turcești. Lângă capul Atrotiri s'a întîmplat o încăierare, în care creștinii au fost respinși. Înaintea Căneei sînt acum 23 corăbii.

Încăerările mici dinaintea orașului se țin lanț.

Paris. Se confirmă svonul, că trupe grecești s'au urcat pe uscat în Creta; precum spun informațiile, sînt 1500 soldați și urcarea s'ar fi făcut pe coasta dela răsărit a insulei, pe când fotele puterilor priveghiau mai ales coastele nordice. (Ce fatalitate!)

Încă două hazlii sub titlul de mai sus:

Londra. Reuters Office anunță din Canea: Față cu intenția vădită a corăbiilor grecești, a proceda în ciuda dorinței exprese a puterilor, comandanții corăbiilor străine s'au adresat comandantului grec, somându-l a se conforma regulilor legilor internaționale.

Tot de acolo: Comandantul corăbiilor engleze amenință pe prințul George (chiar pe prinț! Nu-i serios?) că, dacă va duce la îndeplinire poruncile ce le-au dat regele și guvernul grecesc, el (comandantul) va fi nevoit a recurge la forță contra prințului.

Și redacția lui Reuters Office adărgă dela sine că „această atitudine neașteptată a comandantului englezesc a făcut o impresie adăncă asupra Cretensilor creștini”. (Și aceasta e minunată!)

Societatea „Progresul” din Făgăraș.

Primim spre publicare următoarele: „Din partea societății române de diletanți „Progresul” din Făgăraș încă în vara anului trecut s'au trimis în diferite locuri liste pentru înscrieri de membri și pentru adunare de contribuiri în favorul fondului acestei societăți.

De oare-ce până acum numai foarte puține liste ne au sosit îndrîrît — prin aceasta rugăm pe toți on. domni cari au primit atari liste, să binevoască a ne face cât mai curînd cunoscut rezultatul obținut și a ne trimite listele primite precum și contribuiriile adunate de d-lor.

Dela comitetul societății „Progresul”. Făgăraș, în 23 Ianuarie 1897.

Ioan Tureu, președinte, Ioan Dejenariu, cassar.

Aforisme politice.

Abusul puterii înăscute nu apasă așa dureros ca abusul puterii primite.

Schiller.

Datoriile de stat.

— Date statistice. —

La fericirea popoarelor cam puțin se pricep guvernele statelor europene, cu atât mai mult și mai bine însă la facerea datoriilor. În contractarea de împrumuturi se întrec unele pe altele.

Datoria — de pildă — a monarhiei austro-ungare este de prezent de 8,544.836.523 fl., ear' interesele acestei datorii împreună cu sumele de amortisire au fost în a. 1896 în sumă de 289,933.701 fl. v. a.

Scoatem din „Die Oesterr. Ungarische Monarchie” de profesor Dr. Friedr. Umlauf, ce tocmai apare într-o nouă edițiune, datele principale privitoare la istoricul acestei datorii, la desvoltarea și la starea ei actuală.

La anul 1703 s'a început șirul împrumuturilor, cari au sguduit finanțele statului și au introdus deficitul. Războiul de șapte ani (1756—63) a pricinuit șapte împrumuturi. În anul 1781 datoria de stat a Austriei se urca la suma de 286.9 mil. fl. În anul 1796 s'a făcut primul împrumut de loterie și în deceniul 1792—1801 s'au făcut cu totul 13 împrumuturi. În anul 1803 datoria de stat ajunsesse la 792.7 mil. fl. Sguduirea grozavă a finanțelor cauzată prin îndelungatele războaie cu Napoleon Bonaparte a adus după sine bancrotul din anul 1811, când întreaga datorie de stat, totuși în monedă convențională, s'a redus la jumătate (din 488.2 mil. la 244.1 mil. fl.) Ca să vindece în căva rîul cauzat prin nenorocita patentă din 1811, guvernul a luat în 1818 dispozițiuni, ca posesorii de obligațiuni, pentru cari fu saseră reduse la jumătate interesele, încet cu încetul să capete interesele originale. Până în 31 Decembrie 1867 s'au reintegrat din suma amintită a datoriei celei vechi 352.2 mil. fl. monedă convențională.

Până în 1 Ianuarie 1848 datoria de stat s'a urcat la 1176.3 mil. fl., ear' interesele la 47.4 mil. Anii 1848 până la 1859 au sguduit așa de tare împărăția și finanțele ei, încât în acest restimp datoria s'a urcat la 2,387.3 mil., ear' interesele anuale la 109.8 mil. fl. A urmat o perioadă de economie sistematică, care însă totuși n'a putut împiedea înmulțirea datoriei de stat. În 1 Ianuarie 1875 ea se urca la 2735.7 mil., interesele la 109.5 mil. fl. De atunci, crescînd tot mai mult deficitul bugetar, și datoria de stat se înmulți repede, așa încât în 1 Ian. 1881 ea ajunse la cifra de 3,167.8 mil. fl. Introducîndu-se după aceea bilanțuri mai favorabile în economia statului, ea începu a scădea și în 1 Iulie 1896 se redusese la 2,899.7 mil. fl.

Acestea sînt datoriile comune ale monarhiei austro-ungare, pe lângă cari mai vin adăugate datoriile singuraticelor țări, și anume: Datoria particulară a țerilor austriace este de 1,435,327,590 fl., ear' a Ungariei în 1895 de 4,201,526,949. Cu totul deci (scotîndu-se și datoria comună), de 8,544,836,523 fl. Pe când toate datoriile monarhiei erau în 1 Ian. 1881 în sumă de 4747.9 mil. fl., în 1 Iulie 1896 au ajuns la cifra de 8544.8 mil. fl. Astfel pe când în 1881 se venea pe un locuitor din monarhie 125.4 fl., în 1896 s'a venit 200.3 fl.

Dintre toate statele europene numai Franța și Portugalia întrec monarhia noastră în datoriile de stat, ear' celelalte stau toate îndrîrîtul nostru. Estă altcum un conspect, despre datoriile de stat ale fiecărei țări din Europa.

Franca, în 1892, 12,816 milioane fl., 278.3 fl. de cap. — Austro-Ungaria, 1896, 8,844 mil. fl., 200.3 fl. de cap. — Anglia, 1896, 6,624 mil. fl., 169.3 fl. de cap. — Italia, 1892, 5,728 mil. fl., 187.4 de cap. — Rusia, 1896, 4,484 mil. fl., 43.8 fl. de cap. — Prusia, 1896, 3,238 mil. fl., 101.6 fl. de cap. — Spania, 1896, 2,406 mil. fl., 139.3 fl. de cap. — Turcia, 1895, 1,316 mil. fl., 62.2 fl. de cap. — Portugalia, 1895, 1,249 mil. fl., 247.4 fl. de cap. — Tăr.-de-jos, 1896, 917 mil. fl., 188.8 fl. de cap. — Belgia, 1896, 909 mil. fl., 141.9 fl. de cap. — România, 1896, 471 mil. fl., 87.2 fl. de cap. — Grecia, 1896, 333 mil. fl., 142.0 fl. de cap. — Serbia, 1896, 167 mil. fl., 72.4 fl. de cap. — Svedia, 1896, 161 mil. fl., 32.9 fl. de cap. — Danemarca, 1895, 117 mil. fl., 40.9 de cap. — Norvegia, 1895, 81 mil. fl., 40.8 fl. de cap. — Bulgaria, 1897, 68 mil. fl., 20.8 fl. de cap. — Elveția, 1896, 33 mil. fl., 11.4 fl. de cap. — Luxemburg, 1894, 20 mil. fl., 52.1 fl. de cap. — Montenegro — aproape 1 mil. fl., 33 fl. de cap.

Datoria tuturor statelor europene, care înainte cu 15 ani era circa de 45,000 mil. fl., astăzi se urcă la 53,000 mil. fl., așa că la 372.7 mil. locuitori în calcul mijlociu se vin 142 fl. de cap.

CRONICA

Sibiu, 17 Febr. v. 1897.

Redacțional. Am anunțat într'un număr precedent, că redactorul nostru responsabil, dl T. V. Pașcan, învitat fiind a prelua direcțiunea „Gazetei Bucovinei”, ne va părăsi cu finea lunii curente. Afăm acum cu bucurie — trebuie să recunoaștem — egoistica, că iubitul nostru redactor și-a schimbat hotărîrea de mai nainte, și astfel rămîne și mai departe în mijlocul nostru, la postul său de pînă aci. Vestind aceasta cetitorilor nostri, dorim fraților bucovineni, ca în interesul cauzei naționale să-și poată găsi un bărbat harnic din sîrul lor, care să se de-voteze cu totul luptei, ce li-se impune.

Hymen. Lania trecut directorul ziarului nostru, dl Dr. Elie Dăsanu, și-a sărbătorit fidațarea cu domnișoara Netti Totoianu, fiica regretatului George Totoianu, fost paroch în Micești (Kisfalud), lângă Alba-Iulia. Acest eveniment de bucurie familiară, pe care cu drag o împărtășim, s'a petrecut cu o rară festivitate, în prezența unui ales cerc de rude și amici. Actul fidațării l'a celebrat însuși Ilustritatea Sa Dr. Dumitru Radu, episcopul Lugojului, care cu oratoria sa rară și cu afabilitatea sa distinsă a dat sărbătorii familiare un strălucit colorit. Pe lângă rudeniile familiei au mai asistat la acest festiv act numeroși amici ai tierilor fidațanți, dintre cari amintim pe matorul c. r. de Jakobich din Alba-Iulia, cu st. sa familie, Dr. Vasile Hossu, directorul internatului Vaneau din Blaj, N. Ionaș și Aurel C. Domsa, din Blaj. — Ne asociem cu dragă inimă la felicitările și urările de fericire, cu cari directorul nostru este fatimpinat din partea tuturor celor ce-l cunosc.

— Domnul George Meseșan, teolog absolut, și Aurelia Ștefan, anunță cununia lor ce se va celebra în 2 Martie n. c. în biserică gr.-cat. din Brecea la 2 ore p. m.

Parastasul — Porumbescu. Ni-se scrie: Sămbătă 1/13 Februarie a. c. s'a celebrat în Buzău, în asistența unui public numeros, parastasul în memoria părintelui exarch Irachie Porumbescu, tata mult regretatului Ciprian Porumbescu.

După-cum adăm, familia răposatului a luat dispozițiuni ca și la Frățuțul-nou, unde se află înmormîntat părintele Irachie, să se ofieze un serviciu divin.

Conferența din Veneția. Ieri s'au întrunit la Veneția reprezentanții statelor la conferența internațională privitoare la măsurile de luat împotriva ciurmei. E prezent și reprezentantul Indiei. Italia e reprezentată prin secretarul de stat al ministerului de războiu.

Pentru învățători. Primul următorul avis: Deschidere de abonament la manualul școlar „Fisica experimentală”, ediția a II-a cu figuri intercalate, emendată și întocmită în mod practic, cu prețul de 15 exemplarul. Domnii învățători — colegi, cari doresc a avea acest manual practic pe seama școlarilor lor, binevoască, prin o carte de corespondență a mă avisa, cam de câte exemplare ar avea trebuință. Prețul mi se va trimite numai după ce va anădă acest manual. Beregsen (Beregsoz Temes), la 3 Februarie 1897. Emerio Andreescu, inv. în pens.

Rectificare. Dintre ofertele încurse la sedința festivă arangiată de societatea „Andrei Șaguna” a rămas afară din eroare oferta de 1 fl. al dlui Dimitrie Cămpăan arch. consistorial.

Grevă de studenți în Loșonț. O grevă a izbucnit zilele acestea între studenții gimnasului din Loșonț. Studenții clasei a VII-a au părăsit corporativ prelegerile, pentru-că purtarea profesorului G. Lejos o consideră de ofensatoare și nedemnă. Tinerii au hotărît, că nu se reîntorc la școală, pînă-ce nu primesc satisfacția, ca numitul profesor să nu le mai propună nici pe cl. a VII-a nici pe cl. a VIII-a; în cas dacă vre-unul dintre colegi vor fi pedepșiți, întreaga clasă va părăsi gimnasul. Corpul profesoral a pornit cercetare în cauză.

Răscăla în Spania. În Aranjues a izbucnit mai deunăzile o mare răscăla între popor. Causa răscăleii e foametea grozavă, ce bîntuie pe acolo. Poporul răsvrît a dovedit o ținută atât de amenințătoare, încât s'a văzut necesitatea concentrării armatei. Îndosebi femeile joacă rolul de agitatori. Multimea, înfălbantată de vorbiriile înfălcărate ale femeilor, au asediat casa orașului, unde se refugiasse primarul și consilierii orașenesci. Răsvrîții au spart ferestrele și orologiu edificiuului. Atunci a intervenit poliția. O bătaie înversunată s'a încins între răsvrîții și polițiști. Abia întervenirea energică a armatei a pus capăt turburărilor. Mai multe femei au fost arestate.

La America! Un cas nostim s'a petrecut zilele acestea în Gotschee. Elevul de clasa IV. gimn. Andreas Sögler era un mare iubitor al „literaturii indiane”, atât de lătită între Nemți. Pasiunea aceasta i-a adus la sfîșitul semestrului I. un „nesuferinț” d'n limba latină. Ce să facă acum bietul quar-tan? A pus mîna pe un libel de economii al mamei sale, a scos banii depeși și a pleat la — America, plaiul visurilor sale de aur. După toate indiciile, tînerul aventurier s'a îmbarcat norocos la Genua și a plecat spre Brasilia.

O plidă frumoasă. Din *Agariciu* ni-se scrie, că la inițiativa zeilor învătători *Elia Câmpian* și *George Albu*, junimea de acolo a arătat două producții teatrale, din al căror profit, cum și din contribuții benevole, s'a format o *bibliotecă populară*. În anul trecut biblioteca a avut deja 107 cărți, ear' de atunci se tot mărește. În urma unei cereri, onor. comitet central al „Astrăi” a dăruit bibliotecii 19 cărți de valoare. Pentru acest maritim dar, „Astră” în sensul S' lui 2 din statute, a fost proclamată de *membră fondatoare*, și pe cale publică încă i-se aduce mulțumită din partea membrilor bibliotecii. — Faptă frumoasă a harniceii junimi din Agariciu merită toată lauda și nădăjduim, că mulți o vor urma!

Teatru. Vesel și satisfăcut a părăsit ieri seară publicul, — durere, nu prea număr, — teatrul orășenesc din lo'. S'a dat piesa „*O diese Männer!*” comedie în patru acte, de I. Rosen. Piesa bună, interpretarea bună. Numeroase caractere moderne, toate bine decopiate, compun întregul piesei, care deși nu mai e nouă, are încă mare putere atrăgătoare pentru amatorii umorului. Rolurile principale au fost depuse în mâinile domnilor Claar, Leichter, Diffenbacher, Teller, Renner și în ale damelor: Austerlitz, Grosz, Wachtel, Hohe-neck. Toți și toate au fost la locul lor și în elementul lor.

Știri mărunte. Regele *Serbiei* va visita pe prințul Ferdinand la Sofia, probabil în 26 Februarie, ziua natală a principelui. — *Archiducele Otto* s'a întors din Germania la Viena. — *Reuniunea postală universală*, care își ține tot la 5 ani congresul general, va conveni anul acesta în Washington, la 5 Maiu n. — Faimosul duelist italian *Enrico Pini*, până acum nevinovat, a fost înfrânt — cu floarea — de francezul *Kirchoffer*, care are abia 23 ani. — *Vincențiu Lukavsky*, expeditor postal în Cracovia, a fost arestat, pentru-că a falsificat mandate postale în preț de 13.000 fl.

VIEAȚA SOCIALĂ.

Balul din Blaj.

— Raport special. —

În ziua de trei sfinți — 11 Februarie — începând deja de un lung șir de ani în fiecare an se arătiează în Blaj un bal, a cărui venit e destinat pentru ajutorarea studenților miseri în timp de morb.

Balul studenților s'a ținut și în anul acesta și a succes ca în totdeauna și de astă-dată foarte bine.

Și acum, apucându-mă să vă raportez despre el, știu sigur, că vă voi face un raport defectuos, căci amintirile și suvenirile ispititoare, îmi fac gândirea să-mi rătăcească în altă parte.

Și apoi dacă doi ochi câprii te urmăresc noaptea întregă a balului și tu numai pe ei îi vezi, și cuprins de dor, numai din ei îți cerți fericirea, și numai pe ea o vezi, și numai cu ea îți petreci ignorând tot ce se petrece în jurul tău — e nespun de greu să faci un raport bun!

Ei, dar' ce să faci dacă ești... raportor! Spațioasa sală a hotelului „Univers” a fost foarte frumos și cu gust arătieată, — așa încât numai laudă merită celor ce s'au îngrijit de arătiearea ei.

Pe la 9 ore deja sala începuse a se umple de lume.

Rînd pe rînd sosiau familiile din Blaj și din giur. Doamnele serioase și cu gravitate, domnișoarele vesele și dornice de dans, — și erau primite cu drag de tinerii cu foc în privire și în inimă...

O! cum aș fi dorit să pot ceti atunci în inimele tuturor...

Aș fi dorit să știu de ce o frumoasă blondină cu ochii albaștri a roșit când i-s'a întâlnit privirea cu a unui tânăr rumen cu ochii negrii fulgerători — și de ce copila aceea înaltă melancolică și visătoare a tresărit sub privirea blăjnie a unui tânăr frumos, care se făc palid de „albastră ciudă”, — că nu a putut-o primi dînsul la intrare, ci altul...

Aș fi dorit multe... și poate și alții ar fi dorit să știe, că eu de ce m'am petrecut cu ea numai, — dar' tainele român taine...

Și petrecerea s'a început cu foc și a durat până pe la 5 ore dimineața cu aceeași însuflețire.

Nu mai sala a fost prea mică — fiindcă oaspeții au fost prea mulți...

Frumoasă și plăcută a fost petrecerea aceasta în întregul ei. Câte dragosti s'or fi legat în această seară și câte nu s'or fi deslegat...

Eu nu mai cerc să o descriu cum a decurs și nici că o aș pute. Un bal numai pentru a-ți petrece în el e făcut — nu spre a-l descrie.

Observ numai că studenții noștri, cari au arătat balul — căci balul acesta de ei și pentru ei se face — au făcut totul ce le-a stat în putință, să îndestulească și să le procure ore fericite tuturor participanților atât celor din Blaj cât și celor ce nu sînt din Blaj.

Doamnele și domnișoarele au daneat mult, — toți și toate și-au petrecut bine de tot.

Dintre cei prezenți — însemna aici numele ce m'au rămas în memorie — pentru cele trecute cu vederea rog scuzele — ochii caprii poartă vina, că prea m'am ocupat cu eisera întreagă.

Doamnele: Aurelia Solomon, Cornelia Deac, Ida Ciato, Amalia Papiu, Livia Domșe Valeria Uicălan, Camila Pop, Vancea, Nestor, Chețan, Ungurean, Elena Trifan, Deac (Roșia) Moldovan (Medias), Câmpian (Ibașfalău), Laț (Crăciunel), Bian (Făget) etc.

Domnișoarele: Neti Vancea, Virginia Solomon, Valeria Uicălan, Hortensia Groze, Hortensia Moldovan, Septimia Van'ea, Melania Brădușan, Georgina Bucșă, Eva E. Pop, Valeria A. Buda, Ersilia F. Belona, E. Macelar, Veturia Bontescu, Victoria Popoviciu, Octavia Bărsan, Maria Sămpălean, Cornelia Madincea, Ciato, Elena Moldovan, (Medias), Silvia Deac (Roșia) Vict. Crișan (Joma), Clementina Câmpian (Ibașfalău), Amalia Istada, Amalia Laț (Crăciunel), Silvia Sas (Farău) Amalia și Aurelia Velican (Spătaș), Amalia Savu (Dirlos), Volumnia Maior (Odrheiu) etc.

Balul cadeților.

La 24 Februarie n. se va ține în sala dela „Gesellschaftshaus” balul cadeților din Sibiu. Petreceri cu dans fi va premerge un concert dat de orchestra elevilor școlii de cadeți.

Posta redacțiunii.

„Fratelui”. Am primit și cetit. Emendările sînt acceptate întocmai. Salutați.

Dior P. P. Roșca și Ioan Cismag în *Zlatna*. Declarațiunea D-V. nu se poate publica, decât ca inserat, pe lângă taxa stabilită în fruntea foii. Redacțiunea nu se amestecă în certele celor doi domni. Adresați-vă deci administrației ziarului.

Simin. Am primit cu mulțumire. Dnei Lucreția R. în T. Nu cunoaștem bine, care a fost soarta obiectelor, de cari întrebă dta, cu tot dreptul; vom căuta însă să ne informăm.

Mai nou

Au perdut curajul.

Din *Constantinopol* se telegrafează cu datul de 14 Februarie următoarele: Precum se povestește, în consiliul de miniștri, ținut ieri, ministrul marinei a propus, ca imediat să între trupele în The-salia. Majoritatea ministrilor însă a fost contra acestei propuneri și a cerut, că mai bine să aștepte încă. Hotărîrea aceasta a fost aprobată de Sultan.

Ocuparea Caneei.

Cu consimțământul autorităților turcești, trupele puterilor mari europene, compuse din câte 100 de ostași ruși, francezi, englezi, italieni și 50 austriaci, sub conducerea unui oficer italian, au ocupat încă ieri seara Caneea. Alte trupe tot astfel combinate și puse sub comanda unui oficer francez, stau gata a intra în Caneea. Pe toate șanțurile fâlfăie steagurile Franței, Angliei, Rusiei, Italiei și Austro-Ungariei. Ocuparea Caneei a fost notificată comandantului flotei grecești.

Ce zic Turcii?

Ismail Bey, noul guvernor al Cretei, a trimis adresă admirailor străini, în care declară, că aprobă ocuparea Caneei. Se vestește, că trupe nouă grecești au sosit la Creta. Puterile mari au provocat pe Greci, să se retragă din Creta, ear' pe insurgenți să înceteze cu ostilitățile.

Grecii nu se lasă!

Colonelul Vassos, după-ce a descălecat în Creta, a dat o proclamație către popor, în care îl provoacă să se supună Greciei. Principele Nicolae pleacă mâine cu regimentul seu la Larissa. În Atena demonstrațiunile se țin lanț. La nota colectivă a puterilor, prezentată prin ambasadorul francez, guvernul grecesc a răspuns, că pasul întreprins din partea Greciei e motivat prin crâncenele măreluri sevirișite din partea Turcilor. A declarat că Grecia e hotărâtă a trimite și alte trupe la Creta, pentru a susține ordinea. Irităția e mare în Atena. S'au chemat la arme toți ostașii născuți în anii 1872 și 1873.

Sultanul se roagă.

Din partea oficială se telegrafează din Constantinopol, că Sultanul va merge mâine să se roage în moșea unde se află așezată haina profetului.

Tribuna Literară.

ORIGINEA ROMÂNILOR.

— Noua teorie a lui Réthy. —

Dare de seamă

de

Dr. Elie Dăianu.

(Urmare).

Titlul original al prelegerii lui Réthy e: „*Romanismul în Iliricum*”. Dl Costa însă a crezut de bine să-l schimbe în pretentiosul titlu de „*Deslegarea chestiunii originii Românilor*”. Această schimbare, cum ni-o spune în „Prefață” a făcut-o „cu învoirea autorului în convingerea (foarte naivă. N. Red.) că chestiunea într'adevăr s'a deslegat.

„Cu aceste” scrie dl Costa imediat — am motivat necesitatea traducerii. — Eu cred, că să nu mai fi umblat la motiva această „necesitate”... căci ea se vede cât de colo, și respiră uneori, involuntar și printre șire, mai ales când impută Românilor, vezi bine în *prima* persoană, că... „cream drepturile, nu ca oameni, ci ca *Români*, și încă daco-romani”.

Cine nu recunoaște din aceasta observare cerul de idei politice în care se învîrte traducătorul „necesar” — după afinitatea bătătoare la ochi, ce o areea cu comunicatele, în chestiunea noastră, fabricate de Ieszenzky?

Dar' ar fi să dăm atențiune nemeritată acestui domn, dacă ne-am mai ocupa de motivele sau scopurile sale; — să trecem dar' la însuși magistrul, și să-i vedem elucubrațiunile, cari mai pot găsi naivă, cărora să le dea „convingeri”.

După o introducere asupra „romanismului” în general Réthy trece la originea Românilor și rischează următoarea aserțiune:

„Originea balcanică a României este definitiv rezolvată. Însăși Românii încă se vor împăca cu adevărul neschimbat, și generațiunea tineră a Românilor, care învață și nu face politică, (!! N. Red Trib.) declară publice (Gaster, Tictin, Nădejde-Alexici etc.) — (Ca mai Români!? Red. Trib.) — că leagănul limbei române numai în Balcani se poate căuta.”

„Chestiunea însă — continuă imediat R. — nu e definitiv deslegată mai sus era „definitiv rezolvată”! R. Trib. în privința locului, raporturilor și epocii originii.”

La întrebarea primă: „în privința locului”, dl Réthy crede că a răspuns prin următoarele:

„Litoralul Dalmatiei și Albaniiei, care așa zicând prin natura însăși este estradit Italiei pentru-că de aici poți ajunge la dînsul mai iute și pentru colonizare încă e foarte potrivit, deja dela anul 146 n. de Cr., când a ajuns sub imperiul (?) roman, ne arata asemenea icoana unei vieți vie latine, până când Dacia, care a devenit tîrziu provincie romană, a fost impoponată de către țepăreții în cea mai mare parte cu colonii din Asia Mică.”

„Prin urmare (Cât de ușor concludem! n. autorului) ținuturile din giurul mării mediterane au fost locurile, unde s'a deschis teren romanismului unde roirile italice așezându-se în linii radiale, au indigenat prin tot locul limba rustică, din care s'au născut limbele neo-romane, italiană, franceză, spaniolă, provansală etc. Provinciile mai îndepărtate, Germania, Britania, Pannonia, Dacia, Asia-Mică, Africa deșt au știut limba oficială latină, au *remas, cari*” au fost mai nainte de cucerire, ear' limbele lor au primit în general numai cuvinte culturale, precum dovedesc elementele latine ale limbei engleze și germane.

„Sînt conșinși, că estensiunea lumii latine n'a fost mai mare decât precum”) e azi ba mai îngustă într'atîta, că romanismul din Hispania și Franța a ajuns numai pe la finea evului mediu estensiunea, ce o are azi, că romanismul din Balcani a trecut numai prin seclii XII—XIV. Dunărea, când s'au așezat în ținuturile Carpaților.” (Va urma).

Informațiuni.

„Familia”, nr. 5 are următorul cuprins: Grigoriu Silași (biografia cu ilustrație). — Idyl, poezie de Maria Cuntan. — Cagetări. — Ce este frumuseța (fine) de C. I. Stănescu. — O nouă invențiune a lui Edison. — Ademenire (poezie) de Norian. — Cîntec de amor (ilustrație). — Portrete de Emilian. — Sub mesteaceni (poezie) de Traian. — Despre magnetismul vital. — Japonizele distinge la preumblare cu trăsura (ilustrație). — Glume. — Noaptea de nuntă a d-șoarei Angot. comedie de Montréal și Blondeau, trad. de N. A. Bogdan. — Dama în toaletă simplă de Iosif Vulcan. — Literatură și artă. — Ce e nou.

*) Observ, că în citate folosesc textul „oficios”, al dlui Costa, deși prezintă multe erori. Nota autorului.

**) A se observa corectitatea traducerii.

Bibliografie.

100.

„Biblioteca pentru toți” și cu ea toți iubitorii de literatura românească, iubilează. Salutare întreprindere a ajuns să împlinească un centenar de exemplare. Felicităm din festivul incident pe conducătorii acestei „Biblioteci”, reproducem aici prefața volumului 100, scrisă de dl D. Stănescu, directorul ei.

Numărul 100!... „Biblioteca pentru toți” a ajuns la numărul 100 în mai puțin de doi ani... O publicație instructivă, moralizatoare, educativă, a ajuns în Țara Românească să se vîndă repede și mult!... Ei bine, da. Dela început am avut încrederea în succesul acestei publicații. Văzînd dorința cea mare de cetire, vîndînd cum se vindeau de mult romanele proaste și rele, ni-am închipuit că nu se putea ca dînatăți cetitori să nu se găsească o parte cari se simtă dorința, trebuința de a ceti lucruri, care să le sporească capitalul de cunoștiințe, să le mai subțieze spiritul, gustul, în sfîrșit de a ceti ceva mai bun și mai serios.

Nu ne-am înșelat. Publicația noastră merge tot atât de bine, ca și ori-ce roman cu peripeții amănitoare, — ba poate și mai bine.

Cetitorii cari ne-au urmărit cu binevoitoare luare aminte, au văzut că ne-am silit să le dăm materie plăcută și bună. În catalogul celor o sută de numere apărute sînt atâtea nume mari române și străine, e atîta variație de materie, încât credem că le-am îndreptățit oare-cît așteptările.

E adevărat, că publicația noastră a și fost încurajată de scriitorii români cei mai însemnați, și pe lângă numele ce avem, cîrînd se vor adăuga și altele tot atât de stimate și de iubite.

Din parte-ne nu ne vom opri aci, nu ne vom mulțumi cu câștigul moral dobîndit, ci mereu vom căuta a face mai bine.

Dorim să plăcem tuturor, și tuturor să le fim folositori, — mai cu seamă celor, cărora nu le dă mîna să-și plătească mult petrecerile.

Am căutat și căuta-vom și de aci înainte să exercităm, dacă se poate, o înfîturire sănătoasă, să răspîdim printre cetitori elemente de convorbiri care se poată face întrunirile mai plăcute, mai ușoare între toate clasele societății; să amintim unora lucruri pe care le-au știut, să învîntăm pe alții lucruri ce nu știu, să ajutăm dezvoltarea gustului și a simțimintelor bune, să întărim dorința de a face bine, să împuțernicim iubirea de cămin, de patrie.

Aceasta ne-a fost ținta, cătră aceasta vom tinde din toate puterile.

Chestiuni de învățămînt, un volum de 340 pagini; note asupra învățămîntului primar de d. A. Lupu-Antonescu, profesor și inspector al școlilor primare și normale. Cuprinde următoarele capitole:

Statul și învățatul. — Alexandri și C. Negruzzi pedagogi. — Cartea de cetire. — Programa studiilor primare. — Cine, ce? — Un învățător inimos. — Negru pe alb: sărăcimea școlilor rurale, recrutarea învățătorilor, localurile, circumscripțiile școlare etc. — Conferențele didactice. — Cucerți de Ruși. — Examenle particularilor. — Școala și școlarii. — Un document școlar: reformele propuse de consiliul general de instrucțiune din 1884. — O excursiune la țeară.

De vînzare la toate librăriile și la editorialul H. Steinberg, strada Șelari nr. 18. Preț 2 lei.

În „Editura cărților școlare” din Brașov a apărut: „*Istoria patriei*” în legătură cu evenimentele epocale din „Istoria universală” pentru școlile populare române, de Vasile Goldiș, profesor. Editura librăriei Nicolae I. Ciureu, Brașov. Preț 25 cr.

Sosiți în Sibiu.

În 17 Februarie n. 1897.

Hotel „*Imperatul Romanilor*”. Marscher, privatier din Medias. Kampi din Boița K Vikol din Cluj. Turcu, hotelier din Blaj. Bienenstok, S. Ungar, S. Modern și R. Rubin din Viena. A. Dreifuss din Csoinor, Csicsaky, Diamant și Schöfeld din Budapesta, toți voiajori. H. Manheit, comerciant din Budapesta. Fürst din Alba-Iulia. P. Schreiber, F. Weiss și V. Krapp din Viena. Hirsch și Sterheim din Cluj. comercianți.

Hotel „*Neurhser*”. G. Ivan, notar din Sebeșul inf. L. Brust, comerciant din Brașov. H. Weiss și Sommerstein, voiajori din Viena. K. Sinta cu soția din Piski.

Hotel „*Meltzer*”. Kucacela cu soția din Balșa.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Joi, 11 Februarie n.

„*Die Else von Erlenhof*”.

Dramă în 5 acte de Siegf. Cour-Staack.

Începutul la 7 ore seara.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 14 Febr. n. 1897.

Sămînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo
Grâu				
Bănăneș nou	77	8.05	8.15	78
Grâu dela Tisa	77	8.20	8.25	78
Grâu „Pesta”	77	8.15	8.20	78
Grâu de Alba-Reg.	77	8.25	8.20	78
„Bacica	77	8.25	8.80	78
Grâu ung. de Nord.	77	8.25	8.80	78
Sămînțe, vechi ori noue	Scut.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
Săcără		70—72	8.65	6.70
Orz	de mînt	80—82	4.40	4.85
„	de vînt	82—84	5.10	5.90
Ovăz	de bera	84—86	6.60	8.45
Cucuruz (porumb)	bînt.	82—84	5.70	6.25
„	de altă cet.	—	8.45	3.82
Meiu	—	—	11.75	12.00
Hrișcă	—	—	5.80	0.60
Grâu	Sept.-Oct.	—	8.25	8.25
Cucuruz	Mart.-Apr.	—	8.89	8.90
Ovăz	Maiu.-Iun.	—	—	—
„	Iulie-Aug.	—	5.93	5.95
„	Mart.-Apr.	—	—	—
„	Oct.	—	—	—
Produse diverse	Societ.	Calitatea	Prețul	
Săm. de trif.	Lăcărni ungurească	45	50.	
„	roșie	35	40.	
Oleu de rap.	rafinat	54.	54.50	
Uns. de porc	dela Pesta	—	—	
„	dela țeară	—	—	
Slănină	evantată	55	56.	
„	afumată	—	—	
Săm.	—	—	—	
Prunc	—	—	—	
Lăcăr	slăvov, nou	19.	19.50	
„	bîntăneș	17.	17.50	
Miere	brută	—	—	
„	galbenă strîcurată	—	—	
Ceară	de Rosenau	—	—	
Spirt				Bani
Brut, pentru rafinării				14.75
Rafinat, pentru comercianți mari				52.50
Brut, „				50.50

Cursul pieții din Sibiu.

Din 17 Febr. n. 1897.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.46	vînd. 9.50
Lire turcești	—	10.60	10.70
Imperiali	—	9.50	9.55
Ruble rusești 100 a	—	126.25	127.25
Galbeni	—	5.61	5.66
Napoleon-d'ori	—	9.48	9.53
„ (rusești)	—	9.46	9.50

Bursa de Budapesta.

Din 13 Februarie n. 1897.

Renta de aur ung. 6%	—	122.50
„ „ 4%	—	98.75
„ ung. val. cor. 4%	—	121.75
Imprumutul căilor ferate ung.	—	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	—	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—	104.—
Bonuri rurale ung.	—	97.—
„ croate-slavone	—	97.—
Obligațiunile desp. regalilor	—	100.10
Imprumut cu premiu ung.	—	152.—
Lesuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	139.50
Renta de hârtie austriacă	—	100.50
„ de argint austriacă	—	100.75
„ de aur austriacă	—	120.25
Lesurile austriace din 1860	—	—
Acțiunile băncii austro-ungare	—	1015.—
„ „ de credit ung.	—	—
„ „ de credit austr.	—	—
Scrisuri fondare ale institutului de credit și economii „Albina”	—	100.75
Argintul	—	—
Galbeni imperatești	—	5.65
Napoleon-d'ori	—	9.53
Mărci 100 imp. germane	—	58.87
London 10 Livres sterlingi	—	119.90

Bursa de Viena.

Din 13 Februarie n. 1897.

||
||
||

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
 „Dan“, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
 „Dan“, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
 „Din goana vieții“, ediția III. (1895) fl. 1.75
 „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
 „Icoane sterse“, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
 „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25
 ➡ *Cel mai nou volum de nuvele:* ➡
 „În vîltoare“, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

➡ Prețul 1 fl. 30 cr. ➡

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreună cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vițieri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.
(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE

EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 78 cr.)

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihály de Apșa printr'un circular special.

Doamna Anna Csillag e însăși vînzătoarea.

Eu Anna Csillag

cu părul Loreley uriaș al meu, de 185 centimetri de lung, pe care mi-l-am dobândit în urma folosinței în decurs de 14 luni a pomadei inventate de mine, care este recunoscută din partea celor mai renumite autorități medicale ca singurul mijloc contra căderii părului, pentru accelerarea creșterii acestuia, pentru întărirea pielii capului; ea înaintază la domni creșterea de barbă plină, stufoasă, și deja după o scurtă înțrebuintare împrumută atât părului din cap, cât și barbei o lucire și desime naturală și-l scutește de o cărunțire până la adînci bătrînețe.

Prețul unui borcănaș fl. 1, 2, 3, 5.

Expediție zilnică în toate părțile lumii, dacă se trimit banii înainte sau cu rambursă din fabrica

Anna Csillag

Viena,

I. Seilergasse Nr. 9.

Peptene Anna Csillag, garanță fără a se frînge. Prețul 1 fl.
Perie de cap Anna Csillag, cea mai fină. Prețul 1 fl. 50 cr.

Stim. Madame Csillag!

Vă rog a trimite pe adresa: Excel. Sa d-na Contesă Kielmanseg, soția locțiitorului de stat, Viena, Herrengasse, 3 borcănașe de pomadă à 2 fl., pentru îngrijirea părului, cari și-au dovedit deja rezultatul bun.

Cu deosebită stimă, cameriera Excel. Sale: Irma Pietzli.

Slatina, în Boemia.

Stim. d-șoară Anna Csillag!

Aveți bunătate, a-mi trimite pe adresa mea 2 borcane din excelența d-voastră pomadă de păr cu îndrumările de întreținere.

Prinț Fr. Auersperg.

Stim. d-șoară Anna Csillag!

Mă rog a-mi trimite încă un borcan din renumita d-voastră pomadă.

Conte Felix Gonrey, Viena.

D-șoară Anna Csillag!

Mă rog a-mi trimite cu rambursă postală încă două borcane de pomadă de păr.

Conte Em. Esterházy, Bakony-Szt-László.

Prea Stim. d-șoară Anna Csillag!

Am auzit mult despre excelența induință a pomadei d-voastră de păr și mă rog a-mi trimite un borcănaș cu întoarcerea poștei.

Cu distincă stimă:

Conte Ladislau Eszterházy sen.

Stim. d-șoară Anna Csillag!

Aveți bunătate a-mi trimite trei borcănașe din excelența d-voastră pomadă de păr.

Iacob Girardi de Ebenstein, Trient, Tirol.

Stimabil!

Vă rog a-mi trimite un borcănaș din prețuita d-voastră pomadă.

Contesa Anna de Wurmbbrandt, Bickfeld.

Unica pomadă Natalia e unicul mijloc de frumusețe pentru dame, mijloc care face fața înfloritoare, fragedă și tineră, netezește ori-ce încrețituri și face să dispară coșurile, petole și toate necurățiile cari obvin pe față, curăță perfect fața de sgrăbunțele vătătoare în foarte scurt timp. Unica pomadă Natalia face pelea gingașă teintului, îi dă o înfățișare strălucitoare. Prețul de borcănaș 2 fl. și ține multă vreme, așa, că folosul lui nu costă mai mult de 2 cr. pe zi. Pudră Natalia 80 cr. săpun Natalia 10 cr. — Comandele prin trimiteră înainte a banilor sau cu rambursă sînt a se adresa la depositul principal: Anna Csillag, Viena, I. Seilergasse 9.

[19] 6—10

Biblioteca lui George Barițiu.

Cele mai ieftine cărți românești!

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu ajunsă în posesiunea unei mari părți din biblioteca lăsată de neuitatul

GEORGE BARIȚIU

se află în plăcuta poziție de a oferi publicului românesc cărți prețioase cu cel mai redus preț.

„Istoria Transilvaniei“.

Marele op al regretatului nostru istoric:

„PĂRȚI ALESE DIN ISTORIA TRANSILVANIEI“,

pe 200 de ani din urmă (3 volume). Se poate procura cu preț redus. Anume:

Vol. I. broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30. Vol. II. broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Vol. III. broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Opul întreg broș. în 3 vol. în loc de fl. 12.— numai cu fl. 6.50 — șese fl. și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

„Dicționarul unguresc-românesc“.

Broșurat în loc de fl. 2.50 costă acum numai fl. 1.50. Legat costă numai fl. 2.50.

Alte cărți rari și prețioase.

Prețuri reduse:

Dicționarul limbii române, după însărcinarea dată de societatea academică română, elaborat ca proiect de A. T. Laurian și I. C. Massimu. Colaboratori Iosif Hodoș și George Barițiu. — București 1876, opul complet numai 4 fl.

Glossariu, care cuprinde vorbele din limba română străine prin originea sau forma lor, precum și cele de origine înduioasă. Elaborat de A. T. Laurian și I. C. Massimu. București 1871, 584 pagini numai 50 cr.

Responsabilitatea ministerială. Discursul de reîntrire al procurorului general și răspunsul prim-președintelui înaltei curți de cassatiune și de justiție la 16 August 1866 cu un apendice. București 1866, 57 pagini numai 10 cr.

Criticele „istorice“ ale lui Iosif Sterca de Kerpenyes scărmanate — informațiune tipărită ca manuscris de George Barițiu. Sibiu 1892. 22 pagini 5 cr.

Aotele conferenței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, ținută în Sibiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884. — Sibiu, 1884 84 pag. numai 20 cr.

Două drame familiare, lectură pentru tinerimea de sexul femeiesc. Sibiu 1891. 44 pag. numai 20 cr.

Două raporturi de-ale acelor prefecți de legiuni românești, cari în anul 1848/9 au susținut luptele cu insurgenții unguri până la reîntrirea trupelor imperiale în Transilvania. — Sibiu 1884. 80 pagini numai 15 cr.

Opurile lui Gaiu Corneliu Tacit, traduse de Gavril I. Munteanu, director și profesor, date în tipar sub auspiciile societății academice după încetarea din viață a traducătorului (Biografia traducătorului anexată). Sibiu 1871 1 fl.

Darea de seamă asupra procesului politic de presă al dlui George Barițiu, redact. „Observatorul“, în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertrac-tarea finală din 30 Aprilie n. 1879). În loc de 25 cr. acum numai 10 cr.